Candidatul suveranist a lipsit iarăși de la dezbatere

Euronews a difuzat aseară prima dezbatere între cei doi calificați în finala prezidențială, George Simion și Nicușor Dan. Un maraton de patru ore, la care nu pot să pretind că am rezistat integral, dar cred că am văzut destul. Înfruntarea a avut mai mult ritm, decât cele cu patru sau zece invitați, din primul tur, de la care Simion s-a eschivat. Atmosfera avea ceva dintr-un meci de handbal, cu galeriile care le scandau numele între intervenții. O pasiune simulată, ca la comediile anoste unde se bagă râsete între replici. Dar punctul de vedere suveranist a fost din nou absent.

Dialogul mi-a lăsat impresia unei încleștări între doi sub-mediocri, care repetă niște replici exersate dinainte cu alții. Dacă ai un minim nivel de pregătire, respect pentru tine și pentru țară, n-are cum să-ți placă unul din ăștia doi. Nu poți să te simți mândru că o să te reprezinte unul din ei în fața lumii. Chiar nu poți să ți-i dorești imaginea unei națiuni. Un pic de creier să ai și n-ai voie să-ți creezi așteptări pozitive, speranțe pentru viitorul spre care ne va duce unul din ei. E valabil și pentru cealaltă reacție emoțională: dacă te sperie unul din ei până la atacuri de panică, ești imatur. E o reacție puerilă, indusă de propaganda din bula ta, care spune mai multe despre tine, decât despre ei.

Aceste alegeri sunt oricum ilegitime. Dar au fost duminică validate de prezența a peste jumătate din alegători la vot, care au decis această contra-selecție dintr-o listă de 11 variante proaste, aprobate de sistem. Să susții una din cele două, ca pe o mare bătălie între bine și rău arată în cel mai bun caz o înduioșătoare naivitate. Cei doi sunt o apă și un pământ, ar putea face oricând schimb de roluri, după cum PSD poate juca cu oricare din ei în viitoarea guvernare, formând o majoritate „pro-europeană” sau „patriotică”, după cum vor cădea sorții.

Cele mai notabile deosebiri între cei doi au apărut în chestiunile de politică externă. Paradoxal, tocmai acolo unde amândoi sunt, pe fond de acord că trebuie să fim supuși unor mari puteri, dar nu se pot decide pe care s-o slujim mai cu zel. Avea Bob Dylan un cântec, care a apărut și în coloana sonoră din Clanul Sopranos: „pe cineva tot trebuie să slujești…”. Știi că alegerile sunt o

farsă când candidatul globalist Nicușor îi spune de la obraz candidatului „naționalist” Simion că lui Donald Trump s-ar putea să nu-i placă un interlocutor atât de slugarnic.

migrația, ca o fatalitate

Prin prezența lui George Simion a fost, în sfârșit, măcar pomenită tema esențială a imigrației. M-am plâns de absența ei desăvârșită de pe agendă și poate s-o fi găsit un sfătuitor al lui să îi semnaleze acest mare minus. Simion a pomenit chiar de două ori că vin, în locul românilor lucrători din India, Bangladesh, Pakistan. Dar a spus-o destul de neutru, ca și cum te-ai plânge că e înnorat afară. Nu-ți place, dar n-ai ce să faci în privința asta. E clar că n-are niciun proiect pentru stăvilirea fenomenului, dacă nu promite măcar ceva concret, vreo acțiune de întreprins. Deci marea înlocuire își va urma cursul și cu el și fără el președinte.

Prima dată a adus vorba despre fenomen vorbind despre educație și cum ar trebui să formăm mai mulți meseriași în școlile profesionale, ca să nu mai fie nevoie să vină alții. (Nenumărați politicieni au spus asta despre învățământ. Ar fi bine să formăm mai mulți pentru meseriile cerute… dar dacă nu o să reușim… ce să faci? n-ai ce să faci.) A doua oară, i-a pomenit când a fost întrebat despre diaspora românească. Iarăși, un deziderat vag, de genul: ar fi bine să se întoarcă ai noștri, decât să vină alții. Va urma modelul polonez „cu cei mai buni specialiști”. (Nu e foarte clar în ce. Dar dacă n-o să se întâmple… ce să faci? n-ai ce să faci…)

marile divergențe externe

Opțiunile celor doi s-au separat mult în geopolitică. Nicușor Dan s-a profilat ca adept al susținerii necondiționate pentru Ucraina, chiar la nivel militar. E pentru înarmarea Uniunii Europene. O poziție păguboasă și impopulară, cu care va pierde voturi. Nu și-a trasat nicio linie roșie pentru acest sprijin, părând gata să meargă și la intrarea în război, într-o coaliție instigată de Marea Britanie și Franța. Susține că securitatea României și Moldovei depind de „o pace justă care să convină Ucrainei”. Practic, e o poziție mai radicală pe subiect și decât a actualei coaliții de guvernare.

De cealaltă parte, Simion punctează bine pe acest subiect, unde critică tranșant ajutoarele date Ucrainei, o acțiune impopulară a guvernelor recente. Insistă și pe tratamentul rău pe care Kievul îl are față de etnicii români, credincioși ai unei biserici persecutate. Se poziționează ca un candidat al unei păci imediate, care îi preia mesajul cu care Călin Georgescu a crescut în simpatie publică.

Dar această linie e și cea în acord cu semnalul dat de Donald Trump. Spre deosebire de noua administrație americană, care are o viziune mai nuanțată despre originea conflictului dintre Rusia și Ucraina, George Simion merge prudent pe linia oficială de condamnare a Rusiei ca stat agresor și singurul vinovat în conflict. A reluat această mantră inclusiv când a vrut să facă o glumă bună, spunând că pandemia s-a încheiat când Putin a început războiul. (I-a zis la fel: „când a început războiul de agresiune al Rusiei….”) Pretinde că poate recupera cheltuieli anterioare de la Ucraina, inclusiv pentru scutul Patriot donat, „în contracte sau în grâne..”. Simion a refuzat să răspundă limpede dacă ar uza de dreptul de veto în Consiliul UE, votând împotriva unui nou ajutor militar pentru Ucraina.

Nicușor Dan, care a luat 52% din voturile exprimate în Republica Moldova, a punctat neașteptat pe acest subiect. I-a dat la operație adversarului spunând că el se ocupă de 20 de ani de problemele Bucureștiului, și a fost votat de bucureșteni, dar Simion se ocupă de tot atâta timp de Basarabia și a luat 10% acolo.

Amândoi au o poziție indiferentă față de genocidul în desfășurare în Gaza. Chiar Simion supra-licitează cu o poziție încă mai slugarnică față de Israel. Întrebat dacă ar pune în aplicare mandatul de arestare pentru Beniamin Netanyahu, Nicușor Dan a spus că nu s-ar pune o astfel de

problemă, pentru că, atâta timp cât există acel mandat, premierul nu ar vizita România. Și a dat același răspuns și pentru Vladimir Putin.

În schimb, George Simion a răspuns tranșant: „sigur că Vladimir Putin trebuie să fie arestat pentru crime de război”, dar nu și Beniamin Netanyahu. Cu acesta își dorește să cultive o prietenie și să poată vizita la rândul lui Tel Aviv și Ramallah, capitala provizorie a Palestinei.

În relația cu Statele Unite, Simion se fălește că ar avea porțile deschise și chiar insistă să îl între pe primarul Capitalei pe cine cunoaște în administrația Trump. Moment în care a primit acel răspuns antologic, că nici Trump nu apreciază atâta slugărnicie. Pe cine să alegi dintre aceste două marionete, care se prezintă în văzul tuturor ca paiațe ale altor țări!? Îți imaginezi cât de plecați sunt când nu sunt în fața camerelor de filmat.

libera exprimare

Altă temă majoră a intervenit accidental pe parcurs. Nicușor Dan e clar un adept al restrângerii libertății de exprimare. Aduce vorba de ea și când subiectul e altul, sub pretextul luptei cu boții și așa zisul „război hibrid al Rusiei”.

Aici George Simion e, teoretic, candidatul care susține mai multă libertate de exprimare. A și numit câteva persoane, care au suferit recent de pe urma cenzurii, dar au fost exemple alese strict din cercul lui de lăudători: Ion Cristoiu, Marius Tucă, Bobby D. Pentru restaurarea în general a libertății de gândire, nu are niciun proiect. Despre alți oameni ridicați de acasă pentru opinii incorecte politic nu e deloc preocupat și știm deja că AUR n-a inițiat nimic pentru schimbarea legilor care permit astfel de abuzuri în ultimii cinci ani de prezență în parlament.

Simion nu s-a obosit să apere nici măcar dreptul la exprimare al lui Călin Georgescu, de popularitatea căruia se lipește cu atâta insistență. Întrebat cum se poziționează față de părerile exprimate de Călin Georgescu despre Mișcarea Legionară, s-a mărginit să răspundă cu o ironie la adresa celui căruia i-a luat locul în cursă: „Curiozitatea a mâncat pisica. Nu pot face alte aprecieri decât cele din legile țării, Constituție și tratatele internaționale din care facem parte.”

Altfel spus, pentru Netanyahu poate să facă o excepție de la tratatele internaționale, care obligă România să aplice mandatele Curții Penale Internaționale. Crimele lui în masă le poate șterge cu buretele dintr-o frază și, vezi bine, le poate nega în public fără să riște nimic. Dar dacă Georgescu va ajunge la pușcările pentru acuzele aberante de extremism din cele șase capete de acuzare, viitorul președinte Simion va ridica din umeri și va zice: te-a mâncat curiozitatea să vorbești, astea-s legile, ce să-ți fac!?

Un candidat la funcția supremă în stat poate face mai mult de atât, poate propune schimbarea unor legi strâmbe. Cum se poate vorbi de recuperarea libertății de gândire și chiar a suveranității naționale, când nu recuperezi libertatea opiniilor critice asupra istoriei naționale!? Același fatalism: dacă așa sunt legile date de anti-naționaliști? asta e, n-ai ce să faci…

conservatorismul căldicel

Părerile nu sunt atât de tranșant diferite nici în alte teme cu valoare simbolică. E clar că Nicușor Dan e pe o linie destul de aproape de nucleul dur „progresist”. Ceea ce e un dezavantaj major pentru el, care îl va împiedica decisiv să ia voturile nehotărâților și ale marelui bazin pesedist. Dar cele ale lui George Simion sunt în cel mai bun caz moderate.

De pildă, în problema avortului nu preia linia dreptei americane, care denunță ca o crimă. Ci e foarte atent să nu piardă votul femeilor, susținând că alegerea trebuie să fie exclusiv a lor. Chiar a repetat în contextul vaccinului sloganul american „corpul meu, alegerea mea”. Pe același subiect,

Nicușor Dan e de aceeași părere, tot pro-avort, dar a încercat să îi dea măcar o limită de timp, stârnind hohote de râs când s-a pronunțat pentru avortul până la 14 luni. S-a corectat imediat, cu 14 săptămâni.

În privința căsătoriilor homosexuale, George Simion se pronunță pentru căsătoria dintre un bărbat și o femeie și împotriva surogatului parteneriatului civil. Dar adaugă imediat că, dacă se va legifera așa ceva, va respecta democrația. Deci nici măcar în această privință nu garantează absolut nimic.

vacciniștii

Altă temă cu care George Simion probabil și-a mai consolidat un electorat decisiv pentru victorie a fost cea a pandemiei. Și acolo, Nicușor Dan insistă pentru punctul de vedere demult discreditat, care era norma oficială acum cinci ani. Crede în știință, în vaccinare și tot restul. Aici se vede lipsa lui de fler politic și de citire a opiniei publice, care între timp a evoluat spre scepticism și are doar amintiri neplăcute din acel experiment social criminal în care s-a mințit enorm. Putea măcar din calcul să își ajusteze perspectiva, dar se pare că e captiv în propria bulă de informare. Cu o scăpare freudiană, George Simion nu degeaba i-a spus: „sunt mai bun la aruncat vorbe.”

Acum Nicușor Dan pretinde că le-a spus oamenilor doar că el s-a vaccinat și că ei au libertatea să aleagă. Ne amintim câte constrângeri și ce șantaj economic și emoțional exista atunci, când numai de libertate nu se putea vorbi. Simion susține că s-a vaccinat cu „schema de vaccinuri de la Institutul Cantacuzino. Nu m-am vaccinat cu vaccinul experimental mARN”.

MAY 9TH, 2025
MAI MULTE DESPRE: POLITICA • ALEGERI PREZIDENTIALE • DEZBATERE • GEORGE SIMION • NICUSOR DAN • SUVERANISM

#Facebook | #război | #pandemie | #economie | #globalism | #Spengler | #presa | #demografie | #comunism | #marea resetare | #nationalism | #cărți | #transumanism | #filme documentare | #politică | #geopolitică | #spiritualitate | #muzica | contact